

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II.

96.Povrv-1176/2021

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Mirni Panjan, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice-specijalista Teute Klinžić Zajec, u pravnoj stvari tužitelja/predlagatelja osiguranja: KELEKOM d.o.o., Zrenjanin, Laze Lazarevića 30, OIB: 15022237148, kojeg zastupa punomoćnik Damir Đapić, odvjetnik u OD Santica & Đapić u Splitu, Sukoišanska 25, protiv tuženika/protivnika osiguranja: INCERGO d.o.o., Zagreb, Hruševačka ulica 9, OIB: 51057626908, radi isplate, 9. lipnja 2022.

riješio je

- I. Radi osiguranja novčane tražbine tužitelja/predlagatelja osiguranja iz rješenja Javnog bilježnika Domagoja Ranogajca iz Zagreba, Heinzelova 40, broj Ovr-3/2021 od 2. veljače 2021. u iznosu od 46.959,61 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 6. lipnja 2020. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kao i u dijelu kojim je naloženo tuženiku nadoknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 2.353,06 kn sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućim od 2. veljače 2021. pa do isplate, određuje se

prethodna mjera

nalogom nadležnoj Financijskoj agenciji da prema OIB-u tuženika/protivnika osiguranja: INCERGO d.o.o., Zagreb, Hruševačka ulica 9, OIB: 51057626908, zabrani svim bankama kod kojih tuženik/protivnik osiguranja ima otvorene račune, da tuženiku/protivniku osiguranja ili trećoj osobi po nalogu tuženika/protivnika osiguranja isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera i to 46.959,61 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 6. lipnja 2020. do isplate, po stopi koja se određuje,

za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kao i u dijelu kojim je naloženo tuženiku nadoknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 2.353,06 kn sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućim od 2. veljače 2021. pa do isplate.

- II. Provedbom ove prethodne mjere tužitelj kao predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja.
- III. Provedba prethodne mjere povjerava se nadležnoj Financijskoj agenciji.
- IV. Iznos novčanih sredstava tuženika za koji je određena zabrana isplate poslovnim bankama tuženika ne smije se prenijeti s računa tuženika dok zabrana traje, osim radi namirenja osigurane tražbine.
- V. Ova mjera ostaje na snazi do proteka roka od 15 dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu u predmetu koji se kod ovog suda vodi pod poslovnim brojem Povrv-1176/2021.
- VI. Odbija se tužiteljev prijedlog za određivanje prethodne mjere radi osiguranja novčane tražbine isplatom zateznih kamata na iznos od 46.959,61 kn od 6. lipnja 2020. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu iznad tri postotna poena, tražbine isplatom zateznih kamata na iznos ovršnih troškova od 2.353,06 kn od 2. veljače 2021. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu iznad tri postotna poena, te tražbine isplatom ovršnog troška u iznosu od 45,55 kn sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, tekućim od 2. veljače 2021. pa do isplate, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je predložio određivanje prethodne mjere, sukladno odredbi čl. 501.a Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike

Hrvatske, 70/19.; dalje u tekstu: ZPP), radi osiguranja naplate novčane tražbine u iznosu od 46.959,61 kn sa zateznim kamatama od njegova dospjeća pa do isplate, kao i radi osiguranja troškova ovršnog postupka od donošenja rješenja o ovrsi pa do isplate.

2. Odredbom čl. 501. a ZPP-a određeno je da će sud, u postupku koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

3. Javni bilježnik Domagoj Ranogajec iz Zagreba, Heinzelova 40, izdao je u povodu tužiteljevog prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, rješenje o ovrsi pod poslovnim brojem Ovr-3/2021 od 2. veljače 2021.. Tužitelj potražuje svoje dospjelo potraživanje u iznosu od 50.669,31 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

4. Tuženik je pravodobno podnio prigovor protiv navedenog rješenja o ovrsi u kojem ga osporava u cijelosti, navodeći kako tužitelju ne duguje utuženi iznos. Spori vjerodostojnost isprava temeljem kojih je doneseno rješenje o ovrsi o navodi kako ih nikada nije zaprimio, kao niti robu iz istih, a u prilog čemu da govori da ne postoji niti nikakva potpisana primka robe.

5. Povodom prigovora tuženika ovaj je sud rješenjem poslovni broj Povrv-1176/2021-5 od 1. listopada 2021., stavio izvan snage pobijano rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha, u tom dijelu ukinuo provedene radnje, te je postupak nastavio kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

6. Podneskom od 29. prosinca 2021. tužitelj je podnio prijedlog za donošenje prethodne mjere po čl. 501.a. Zakona o parničnom postupku, a kod prijedloga za određivanje prethodne mjere po čl. 501.a. Zakona o parničnom postupku tužitelj je ostao i u podnesku od 9. ožujka 2022., no u manjem iznosu s obzirom na uplatu tuženika dijela utuženog potraživanja, a istim se podneskom tužitelj očitovao i na navode tuženika iz prigovora koje je ocijenio neosnovanima, te je činjenično obrazložio tužbeni zahtjev, u bitnome, navodeći da je tužitelj trgovačko društvo koje se bavi proizvodnjom, unutrašnjom i vanjskom trgovinom, i pružanjem usluga na tržištu, te da je telefonski i putem e-maila dogovaralo narudžbu PE rukavica od tuženika, u čiji predmet poslovanja između ostalog ulazi i proizvodnja medicinskih proizvoda, kao i otpremanje istih. Da je putem telefona dogovoreno da će tuženik kao prodavatelj prodati tužitelju, kao kupcu, 15.500.000 komada PE polietilenskih jednokratnih rukavica ukupne vrijednosti 46.650,00 Eura. Da je za predmetnu prodaju sačinjen predračun, pro forma invoice NO 03/2020 od 20. svibnja 2020., koji je tuženik tužitelju poslao putem e-maila, a u kojem je navedeno da cijena za 15.500.000 PE rukavica iznosi 46.650,00 Eura, te je naveden način plaćanja, i to da se 30% cijene, odnosno iznos od 13.995,00 Eura plaća prilikom naručivanja (kao predujam), a ostalih 70% cijene, odnosno 32.655,00 Eura da se plaća kad roba stigne u luku Rijeka. Da je tužitelj postupio prema navedenom predračunu i uplatio tuženiku na njegov račun, 22. svibnja

2020., iznos od 13.995,00 Eura, odnosno 30% kupoprodajne cijene koja se plaća prilikom naručivanja, ali budući mu tuženik nije isporučio naručene rukavice do telefonski dogovorenog datuma, 5. lipnja 2020., da su se zakonski zastupnici društava telefonski dogovorili, i to na inzistiranje tuženika, da će tuženik vratiti uplaćeni iznos od 13.995,00 Eura nakon što tužitelj za navedeni iznos sačini fakturu, jer je tuženik naveo da ga iz banke traže fakturu temeljem koje bi se mogao izvršiti povrat novaca na račun tužitelja. Slijedom navedenoga, a na traženje tuženika, da je tužitelj sačinio račun-invoice br. 1 od 5. lipnja 2020. u kojem je navedeno da se iznos od 13.995,00 Eura ima platiti odmah, te je isti proslijeđen tuženiku e-mailom, a u specifikaciji je navedeno na što se odnosi. Tužitelj ističe kako osnovanost njegovih navoda proizlazi iz materijalne dokumentacije u spisu, kao i da je iz istih vidljiva neosnovanost istaknutih prigovora tuženika. Nadalje, da je 16. lipnja 2020., a na temelju računa br. 1 od 5. lipnja 2020. tuženik tužitelju isplatio odnosno vratio samo iznos od 6.995,00 Eura, što je vidljivo iz prometa po deviznom računu tužitelja koji se vodi kod Addiko Banke, s time da je pod svrhom jasno navedeno "DIO povrata sredstava", a da je 12. studenoga 2020. tuženik tužitelju uplatio dodatni iznos od 294,00 Eura s opisom "POVRAT DIJELA SREDSTAVA", te 11. veljače 2022. daljnji iznos od 493,00 Eura s opisom "POVRAT DIJELA SREDSTAVA", tako da je tuženik tužitelju ukupno vratio 7.782,00 Eura. Da preostali iznos od 6.213,00 Eura (13.995,00 Eura - 7.782,00 Eura), odnosno 46.959,61 kn (50.669,31 kn – 3.709,70 kn) nikada nije vraćen, odnosno po traženoj fakturi isplaćen tužitelju, te od zadnje uplate 493,00 Eura nije bilo nikakvog kontakta između stranaka, niti daljnjih uplata tuženika. Navedenim podneskom, a s obzirom na uplatu dijela utuženog potraživanja, tužitelj je uredio i prijedlog za prethodnu mjeru i tužbeni zahtjev, povukavši tužbu u odnosu na glavnicu u iznosu od 3.709,70 kn, dok je ostao kod potraživanja ostatka glavnice u iznosu od 46.959,61 kn, kamata na iznos od 3.709,70 kn od dospijeća do uplate navedenog iznosa, kao i kod troškova postupka, i ovršnog i parničnog. Budući se tuženik nije protivio povlačenju tužbe u iznosu od 3.709,70 kn, sud je u skladu s odredbama čl. 193. st. 2. i čl. 456. st. 1. Zakona o parničnom postupku utvrdio povlačenje tužbe i tužbenog zahtjeva u odnosu na glavnicu u iznosu od 3.709,70 kn.

7. Tuženik je tijekom postupka bio pasivan, nije predlagao dokaze niti iznosio činjenice u dokaz svojih tvrdnji iz prigovora, niti je osporio dokaze i činjenice tužitelja dostavljene tijekom postupka.

8. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u: izvod otvorenih stavki (list 5 spisa), račun od 5. lipnja 2020. (list 6 spisa), ovjereni prijevod izvatka iz privrednog registra za tužitelja (list 38-41 spisa), izvadak iz Sudskog registra za tuženika (list 42-45 spisa), ovjerenu izjavu zakonskog zastupnika tužitelja (list 46-47 spisa), ovjerenu izjavu Kešelj Milice (list 48-49 spisa), pro forma invoice broj 03/2020 od 20. svibnja 2020. slan putem e-maila (list 50-51 spisa), potvrde o deviznom prometu tužitelja (list 52-55, 57-58 spisa), obavijest o naplati iz inozemstva (list 56, 59 spisa), tečajnu listu HNB-a (list 60 spisa), izvod otvorenih stavki (list 61-62 spisa), analitičke kartice (list 63-65 spisa), poziv na plaćanje s dostavnicama (list 66-67 spisa), sudsku praksu (list 68-79 spisa).

9. Sud je nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne Novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14. i 70/19.; dalje: ZPP), utvrdio da je specificirani tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na glavnicu za koju

je tužitelj predložio određivanje prethodne mjere, osnovan, a djelomično osnovanim ocijenio je i tužbeni zahtjev u odnosu na veći dio troška ovršnog postupka.

10. Među strankama je sporna pravna osnova i visina tužbenog zahtjeva, te vjerodostojnost isprava temeljem kojih je doneseno rješenje o ovrsi.

11. Odredbom članka 31. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj: 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17. i 131/20.; dalje: OZ) kao vjerodostojne isprave navedeni su račun i izvadak iz poslovnih knjiga, a čl. 31. st. 2. istoga Zakona određeno je da je vjerodostojna isprava podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik, te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja novčane obveze. Uvidom u izvod iz poslovnih knjiga tužitelja (list 5 spisa) utvrđeno je da isti udovoljavaju zahtjevima iz odredbe čl. 31. st. 2. OZ-a, pa je sud prigovor tuženika da je rješenje o ovrsi u ovom predmetu doneseno na temelju nevjerodostojne isprave, ocijenio neosnovanim.

12. Uvidom u PRO FORMA INVOICE No.: 03/2020 od 20. svibnja 2020. (list 50 spisa) utvrđeno je da je riječ o predračunu koji je tuženik, kao prodavatelj, izdao tužitelju, kao kupcu, za PE rukavice (polietilenske jednokratne rukavice) u količini od 15.500.000 komada za ukupnu cijenu od 46.650,00 Eura, s time da je plaćanje bilo dogovoreno na način da se prilikom narudžbe plaća 30% cijene, odnosno 13.995,00 Eura, a 70% cijene (32.655,00 Eura) kad roba stigne u luku Rijeka. Plaćanje je trebalo izvršiti na račun tuženika otvoren kod Podravske Banke d.d., IBAN: HR682386002111067725 (SWIFT/BIC: PDKCHR2X), a uvidom u e-mail (list 51 spisa) utvrđeno je da je navedeni predračun zakonski zastupnik tuženika poslao zakonskom zastupniku tužitelja 20. svibnja 2020.. Sud također navodi da tuženik tijekom postupka nije osporavao navedene isprave.

13. Uvidom u devizni promet od 22. svibnja 2020. (list 52 spisa) sud je utvrdio da je tužitelj tuženiku uplatio iznos od 13.995,00 Eura, temeljem predračuna broj 03/2020, uz napomenu da tuženik isti tijekom postupka nije osporio.

14. Uvidom u devizne promete od: 16. lipnja 2020. (list 53 spisa) utvrđeno je da je tuženik tužitelju uplatio iznos od 6.995,00 Eura sa svrhom plaćanja "povrat sredstava", 12. studenoga 2020. (list 54-55 spisa) utvrđeno je da je tuženik tužitelju uplatio iznos od 294,00 Eura sa svrhom plaćanja "povrat dijela sredstava", a što proizlazi i iz obavijesti o naplati iz inozemstva (list 56 spisa). Uvidom u devizni promet od 11. veljače 2022. (list 57-58 spisa) utvrđeno je da je tuženik tužitelju uplatio iznos od 493,00 Eura na ime "povrata dijela sredstava", a što proizlazi i iz obavijesti o naplati iz inozemstva (list 59 spisa). Sud napominje kako tuženik navedenu dokumentaciju nije osporavao.

15. Na opisani način sud je utvrdio da su stranke bile u kupoprodajnom odnosu u kojem je tužitelj kao kupac od tuženika naručio 15.500.000 PE rukavica, te mu je sukladno dostavljenom predračunu (list 50 spisa), 22. svibnja 2020. (list 52 spisa) uplatio 30% cijene u iznosu od 13.995,00 Eura. No, kako nije došlo do realizacije ugovora o kupoprodaji, odnosno, kako kupoprodaja nije ostvarena, što tuženik tijekom postupka nije osporio, a isto proizlazi iz materijalne dokumentacije u spisu, prema mišljenju suda tuženik osnovano potražuje utuženo potraživanje odnosno povrat sredstava uplaćenih temeljem predračuna tuženika, a sve sukladno čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18. i 126/21.; dalje: ZOO).

16. Nadalje, uvidom u izliste prometa u devizama (list 53-57 spisa) utvrđeno je da je tuženik tužitelju plaćao iznose od 6.995,00 Eura, 294,00 Eura i 493,00 Eura kao "povrat dijela sredstava" što također govori u prilog osnovanosti utuženog potraživanja tužitelja, s obzirom na materijalnu dokumentaciju u spisu i iznesene navode koje tuženik tijekom postupka nije osporio.

17. Sud također navodi da budući je osnovanost navoda tužitelja utvrđena uvidom u materijalnu dokumentaciju u spisu, osobito s obzirom na činjenicu da je tuženik nakon podnošenja prigovora bio pasivan i da nije osporavao niti navode niti dokaze tužitelja dostavljene u spis, da je ocijenio nepotrebnim provođenje dokaza saslušanjem zakonskog zastupnika Mladena Kešelja i zakonskog zastupnika tuženika Siniše Županića, te svjedoka Milice Kešelj, a nepotrebnim je ocijenio i pribavu podataka od Porezne uprave po čl. 221. b. ZPP-a, kao i provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja. Pritom sud navodi i kako nije posebno cijenio pisane iskaze Milice i Mladena Kešelja ovjerene kod javnog bilježnika Republike Srbije, budući su ovjere na ćirilici, što nije službeno pismo ovog suda, te ih je valjalo prevesti po ovlaštenom sudskom tumaču, ali budući da osnovanost specificiranog tužbenog zahtjeva proizlazi iz ostatka neosporene materijalne dokumentacije u spisu, sud nije naložio tužitelju dostavu prijevoda navedenih isprava jer je isto ocijenio nepotrebnim.

18. S obzirom na sve navedeno, a budući je tuženiku pružena mogućnost raspravljanja pred sudom u smislu čl. 5. st. 1. ZPP-a, kao i s obzirom na materijalnu dokumentaciju u spisu koju tuženik nije osporio, a kako tuženik nije iznosio činjenice niti predlagao dokaze za njihovo utvrđivanje sukladno odredbama čl. 7. i 219. ZPP-a, prema kojima je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, u skladu sa odredbom čl. 221.a. ZPP-a, sud je prigovore tuženika ocijenio neosnovanima i paušalnim.

19. Naime, prema odredbi čl. 221.a. ZPP-a, ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju te činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Pravilo o teretu dokazivanja obvezuje sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na tu činjenicu poziva u svoju korist, nije predložila sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava. Dužnost je stranka također iznijeti sudu činjenice i predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost zahtjeva stranke. Ukoliko stranka u tome ne uspije, sud će izvesti zaključak o nedokazanosti odnosno neistinitosti njene tvrdnje te će njen zahtjev odbiti kao neosnovan. Teret dokazivanja činjenice da tuženikova obveza nije nastala i/ili da je prestala je prema čl. 219. st. 1. ZPP-a na tuženiku.

20. Budući da osnovanost navoda tužitelja proizlazi iz materijalne dokumentacije u spisu, a tuženik svoje navode nije ničime dokazao, sud je tužbeni zahtjev u odnosu na glavicu utuženog potraživanja specificiranog tužbenog zahtjeva, u skladu s čl. 1111. st. 1. i st. 3. ZOO-a ocijenio osnovanim, a kako tuženik svoju obvezu plaćanja nije ispunio po dospelosti, to je prema čl. 29. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 – dalje ZOO), osnovan zahtjev tužitelja na isplatu zateznih kamata tekućih na utuženi iznos od zakašnjenja s plaćanjem do isplate. No, budući da osnova utuženog potraživanja nije ugovorni odnos već stjecanje bez osnove temeljem čl. 1111. ZOO-a, sud je uredio stopu zatezne kamate.

21. S obzirom na sve navedeno sud je u skladu s odredbom čl. 501.a. ZPP-a odlučio kao pod točkom I i VI izreke ovoga rješenja.

22. Osnovanim je sud ocijenio dio zahtjeva tužitelja za naknadu ovršnog troška u iznosu od 2.353,06 kn, obzirom je tuženikovim nepodmirenjem glavničnog duga, navedeni trošak javnog bilježnika bio potreban u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a kako bi tužitelj naplatio svoje dospjelo, a nepodmireno potraživanje prema tuženiku.

23. Tužitelj osnovano potražuje trošak sastava ovršnog prijedloga u iznosu od 1.000,00 kn po Tbr. 11.t.1. u vezi s Tbr.7.t.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN RH br.: 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.; u daljnjem tekstu: Tarifa) uvećan za 25% PDV-a (Tbr. 42. Tarife) u iznosu od 250,00 kn, te trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 856,69 kn s 25% PDV-a u iznosu od 214,17 kn, kao i trošak dostave prema odredbi članka 3. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj 8/11 i 114/12; dalje: Pravilnik) i odredbi članka 37. Pravilnika o privremenoj javnobilježničkoj Tarifi („Narodne novine“ broj 97/01) u iznosu od 32,20 kn. Tužitelju pripada pravo i na zatražene zakonske zatezne kamate u skladu s odredbom čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a i čl. 30. st. 1. i 2. OZ-a, no, budući je kamata sporedno potraživanje koje prati glavnicu, a kako osnova tužbenog zahtjeva nije ugovorni odnos već stjecanje bez osnove po čl. 1111. ZOO-a, sud je u skladu s čl. 501.a. ZPP-a odlučio kao pod točkom I i VI izreke ovoga rješenja.

24. Tužitelj nema pravo na ostatak zatraženog ovršnog troška, i to materijalni trošak odvjetnika u iznosu od 30,00 kn uvećano za 25% PDV-a u iznosu od 7,50 kn, budući nije dostavio dokaz na što se taj trošak odnosi, niti da mu je isti uistinu nastao, a sve u smislu odredaba čl. 155. i čl. 164. ZPP-a, niti na PDV na troškove javnobilježničke dostave u iznosu od 8,05 kn jer prema odredbi članka 8. Pravilnika javni bilježnik ima pravo zaračunati PDV samo na nagradu iz članka 6. i 7. Pravilnika, dok dostava prema odredbi članka 3. Pravilnika predstavlja trošak na koji javni bilježnik ima pravo na naknadu, a ne na nagradu, pa je u skladu s čl. 501.a ZPP-a odlučeno kao pod točkom VI izreke ovoga rješenja.

25. Slijedom svega navedenoga odlučeno je, na temelju odredbe čl. 501.a ZPP-a za točku I izreke ovoga rješenja, čl. 335. st. 3. OZ-a za točku II izreke ovoga rješenja, čl. 335. st. 4. OZ-a za točku IV izreke ovoga rješenja i čl. 337. st. 2. OZ-a za točku V izreke ovoga rješenja.

U Zagrebu 9. lipnja 2022.

SUDAC:
Mirna Panjan

Nacrt odluke izradila
viša sudska savjetnica-specijalist:
Teuta Klinžić Zajec

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana, koja se podnosi putem ovog suda, u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku. Žalba ne zadržava provedbu rješenja.

DNA:

- tužitelju/predlagatelju osiguranja: KELEKOM d.o.o., Zrenjanin, Laze Lazarevića 30, OIB: 15022237148, po punomoćniku Damiru Đapiću, odvjetniku u OD Santica & Đapić u Splitu, Sukoišanska 25, uz nalog za sudsku pristojbu na prijedlog za određivanje prethodne mjere u iznosu od 410,00 kn i na rješenje o određivanje prethodne mjere u iznosu od 410,00 kn

- tuženiku/protivniku osiguranja: INCERGO d.o.o., Zagreb, Hruševečka ulica 9, OIB: 51057626908

- FINA

Broj zapisa: **eb30d-6b711**

Kontrolni broj: **047b3-1d362-032ce**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MIRNA PANJAN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.